Nadal: 31 de Desembre

Text de l'Evangeli (*Jn* 1,1-18): Al principi era el Verb, i el Verb era amb Déu, i era Déu, el Verb. Aquest era al principi amb Déu. Totes les coses han estat fetes per ell, i sense ell no ha estat feta ni una sola cosa de les que han estat fetes. En ell hi havia vida, i la vida era la llum dels homes, i la llum resplendeix en la tenebra, i la tenebra no l'acollí. Esdevingué un home enviat de Déu, de nom Joan. Aquest vingué per a testimoniatge, per testimoniar sobre la llum, a fi que tots creguessin per ell. No era ell la llum, sinó qui havia de testimoniar sobre la llum. [Aquell] era la llum veritable, la que il·lumina tot home, la que ve en aquest món. En el món era, i el món per ell va ser fet, i el món no el conegué. Als seus vingué, i els seus no l'acolliren. Però a tots els qui el reberen els donà poder d'esdevenir fills de Déu, els qui creuen en el seu nom, els quals no pas de sang, ni de desig de la carn, ni de voluntat d'home, sinó de Déu han nascut. I el Verb es feu carn, i habità entre nosaltres; i contemplàrem la seva glòria, glòria com d'unigènit del Pare, ple de gràcia i de veritat. Joan dona testimoni sobre elli clama, dient: «Aquest era del qui jo deia: El qui darrere meu ve, davant meu ha passat, perquè primer que jo era». Perquè de la seva plenitud, nosaltres tots n'hem rebut, i gràcia per gràcia; perquè la Llei per mitjà de Moisès fou donada, la gràcia i la veritat per Jesucrist han vingut. Déu ningú no l'ha vist mai; l'unigènit Déu, el qui és en el si del Pare, aquest l'ha donat a conèixer.

© Albada Editorial / evangeli.net

«I el Verb es feu carn»

Mn. David COMPTE i Verdaguer
(Manlleu, Barcelona, Espanya)

Avui és l'últim dia de l'any. Sovint un aiguabarreig de sentiments —fins i tot contradictoris— xiuxiuegen en els nostres cors durant aquesta data. Talment com si una mostra dels diferents moments viscuts i d'aquells que hauríem volgut viure es fessin presents en la nostra memòria. L'Evangeli d'avui ens pot ajudar a decantar-los, per tal de començar el nou any amb empenta.

«El Verb era amb Déu (...). Totes les coses han estat fetes per ell» (Jn 1,1.3). A l'hora de fer el balanç de

l'any, cal tenir present que cada dia viscut és un do rebut. Per això, sigui quin sigui l'aprofitament que n'hàgim fet, avui cal que agraïm cada minut de l'any.

El do de la vida, però, no és complert. Estem necessitats. Per això, l'Evangeli d'avui ens dóna una paraula clau: “acollir”. «I el Verb es feu carn» (Jn 1,14). Acollir Déu mateix! Déu, en fer-se home, es posa al nostre abast. “Acollir” vol dir obrir-li les nostres portes, deixar que entri en les nostres vides, en els nostres projectes, en aquells actes que omplen els nostres dies. Fins a quin punt hem acollit Déu i l'hem deixa't entrar en nosaltres?

«La llum veritable, la que il·lumina tot home» (Jn 1,9). Acollir Jesús vol dir deixar-se qüestionar per Ell. Deixar que els seus criteris donin llum tant als nostres pensaments més íntims com a la nostra actuació social i laboral. Que els nostres fets s'adiguin amb els seus!

«I la Vida era la Llum» (Jn 1,4). La fe, però, és més que uns criteris. És la nostra vida empeltada a la Vida. No és només esforç —que també—. És, sobretot, do i gràcia. Vida rebuda en el si de l'Església, sobretot mitjançant els sagraments. Quin lloc tenen en la meva vida cristiana?

«Tots els qui el reberen els donà poder d’esdevenir fills de Déu» (Jn 1,12). Tot un projecte apassionant per l'any que estem a punt d’encetar!

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «En tot hem de procedir no segons el nostre arbitri ni segons els nostres propis sentiments, sinó segons els camins que el mateix Senyor ens ha donat a conèixer en les santes Escriptures» (Sant Hipòlit)

- «En concloure aquest any, en donar gràcies i demanar perdó, ens farà bé demanar la gràcia de caminar correctament en la llibertat» (Francesc)

- «Jesús ha revelat que Déu és “Pare” en un sentit desconegut. No ho és solament com a Creador, és Pare eternament en relació amb el seu Fill únic. Per això els apòstols confessen Jesús com ‘el Verb que estava al principi amb Déu i que és Déu’ (Jn 1,1)» (Catecisme de l’Església Catòlica, nº 240-241)